

نومۇس هېبس قىلىدىم. كۈچ بىلەن يۇلۇقۇنۇپ ئۇنىڭ قولىدىن بوشاب ئۇچۇپ چىقىنىم، بىراق ئانچە ئۇزۇن بارمايالا يەرگە كۆيا بىر پارچە چالىمەك پوکىدە چۈشتۈم.

- كاساپەت، ھېلىمۇ ياخشى قانىتىڭىنى بوغۇپ قويۇپتىمەن، بولمىسا قەيەرلەرگە كېتىپ قالار بولغىتىڭ؟ - ئۇ مېنى خالتىدەك بىرنەرسىگە سولالپ نەگىدۇر ئېلىپ باردى. ئاندىن قانىتىمىنى مەھكەم قاماللاپ، سىمدىن توقولغان بىر تۈرىنىڭ ئىچىگە سولىۋەتتى. تور ئىچىدىكى بىر قانچە كەپتەر گۈررىدە بىر بۇلۇڭغا قىستالدى.

- قارىغاندا ئاج قالغان ئوخشايسەن، بولمىسا بىر تال دانى دەپ مېنىڭ قىسىمىقىمدا پالاقلاپ ياتماستىڭ... - ئۇ قەپەزكە بىر سقىم دانى چېچىپ سۇقۇدى. كەپتەرلەر گۈررىدە يېخلىپ دانى يېيىشكە باشلىدى. بىراق، مېنىڭ ئۆچمەنلىكىم شۇ دەرىجىگە يەتكەن ئىدىكى، مۇمكىن بولسا ھازىرىلا قەپەزگە ئۇسۇپ ئۇلۇۋالغۇم كېلەتتى. بىراق، قانىتىم بەك چىڭ تېڭىۋېتلىگەن بولغاچا پەقتەلا مىدىرىلىالىمىدىم. بېشىمنى ئاران كۆتۈرۈپ، ئەمدىلا تىكىلەشكەن قۇياش نۇرۇغا قارىدىم. ئاھ ئۆيدىن ئاپلىلىپ بىر كۈن بولماي تۇرۇپلا ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدىم ھە، ئانام بۇ ھالىمىنى كۆرسە نېمە دەپ ئۇبلاپ قالار؟ ھالىسىز ھالدا پوكتىمىنى يەرگە قوبۇپ ياتتىم.

293

چۈشۈمde ئانامنى كۆرۈپتىمەن. ئۇ كۆپكۈك ھاۋا بوشلۇقىدا تۇرۇپ مېنى يېئىغا چاغىرغۇدەك. تۇرۇپلا يېنىدا داداممۇ پەيدا بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭ قامىتى شۇنداق كۆركەم بولۇپ تولىمۇ ھەۋىسىم كەلدى. ئۇلار مېنى چاقرىغاندەك قىلىدى. بەلكىم قۇلىقىغا شۇنداق ئاڭلانغاندۇ. مەن ئۇلارغا قاراپ ئۇچتۇم. ئۇچقانسىرى ئۇلار مەندىن يېراقلышاتتى. ئۇچۇشتىن توختىسام ئۇلارمۇ يېرالاشتىن توختىياتتى. ئۇچۇۋېرىپ ئاغزىم قۇرۇپ كەتتى. ئانا، سۇ، دەپ ئۇيغۇنىپ كەتتىم، بېشىمدا ھېلىقى ئادەم سۆزلەۋاتاتتى.

- بۇ بەك جاھيل كەپتەر كەن، بەش كۈن بولدى ھېچنېمە يېمىدى.

- ئۇنى باققانىڭ پايدىسى يوق دېمىدىمۇ؟

بۇ ھېلىقى كۈندىكى ياشتا چوڭراق كىشى ئىدى.

- ئەمدى بۇنداق تۇرۇۋەرسە ئۆلۈپ قالىدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە باللىرىمغا شورپا قىلىپ بېرىھى.

- ئۇنىڭدىن قانچىلىك شورپا چىقماقچىدى، بەلكىم، ئەمدى يېسەڭ ساڭا زىيان قىلىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. ياخشىسى قويۇۋەت. بۇنداق ئېسىل سورتالۇق كەپتەرنى قاراپ تۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ قويىساق بولمايدۇ.

- بىراق ئۇنى قويۇۋەتسە كەم بىزگە ھېچقانداق پايدىسى بولمايدۇ دە.

دۇنيا ھەرگىزمۇئانام ئېيتقاندەك ئۇنداق خەتەر بىلەن تولغان ئەمەس ئىدى. خاتىرىجەم ھالدا ئالدىمىدىكى يوغان بىر قال دانغا بويۇن ئۇراتىم، شىددەت بىلەن ئېتلىپ كەلگەن بىر خىل كۈچ كانىمىنى كېلىپ بوغدى. ناھايىتى تېزلىكتە كۆتۈرۈلۈپ، ئۆزۈمنى چەتكە ئالماقچى بولدوُم. بىراق، نامەلۇم بىر كۈچ مېنى يەنە شۇنچە تېز يەرگە تارتىپ چۈشتى. ئۆزەمنى ھەر تەرىپكە ئۇرۇشقا باشلىدىم. كەپتەرلەر گۇرۇرەدە كۆتۈرۈلۈپ ئۇچۇپ كېتىشتى. ئاخىرى ھالىز ھەلنىپ بېتىپ قالدىم. بۇ مەن چۈشۈمەدە كۆرگەن ھېلىقى مەنزىرىگە بەك ئۇخشايتتى. ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدىمە ئىبىم، دەپ ئۇپىلىدىم. بىراق، ھازىر يېقىن ئەتراپىتا ھېچكىم كۆرۈنۈمەيتى. قانچىلىك ۋاقت ئۆتتىسىن بىر چاغدا ئىككى ئادەم توپقىسىز يېنىمدا پەيدا بولۇپ قالدى. ئاه، ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپتىمەن، دېدىم مەن. بىراق، ئۇلار مېنى بويۇمۇنى سقىپ تۇرغان غايىت زور كۈچى بوشاتتى.

- ياخا كەپتەر كەن... - دېدى ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ياشراق بىرسى.

- مەھكەم تۇت، قېچىپ كەتمىسۇن، قانىتىنى بوغۇپ قويابىلى، - ئۇلار بىرلىكتە قانىتىنى بوغۇشلاپ، ئاندىن بويۇمۇدىن تۇتۇپ كۆزلىرىمكە قاراشقا باشلىدى.

- ۋاي، بەك ئېسىلىكەن، تازا ئامەت كەلدى، - چوڭراقى مېنى قولىغا ئېلىپ قاراپ كەتتى.

- بۇنىڭ بىزىگە قىلچە پايدىسى يوق، قوبىۋېتەيلى، قارا، ئۇ ئاللىبۇرۇن تىلىنى چىشلەپ ئۆزۈۋاپتۇ. بۇنداق كەپتەرگە ئۇچراپ قالغاندا قوبۇۋەتمەي ئامال يوق. ئادەتتە كەپتەرلەرنىڭ باشچىلىرى شۇنداق بولىدۇ.

- ھېچ بولمىسا ئۇنى بىر ئۆۋا كۆپەيتىۋالىلى.

- ئۇ ئەمدى دان يېمەيدۇ، سۇ ئىچمەيدۇ، تاكى ئۆلۈپ كەتكۈچە سەن بىلەن قارشىلىشىدۇ.

- قاراپ تۇرۇپ قوبىۋېتەمدىم؟ - دېدى ياشراق ئادەم.

- ئىختىيارنىڭ، بىراق، ھايال ئۆتىمەي سۆزۈمنىڭ راستلىقىنى بىلىپ قالىسىن، مەندۇ مۇشۇنداق بىر كەپتەرنى تۇتۇفالغان، دەسلەپتە قويۇپ بېرىشكە كۆزۈم قىيمىدى. بىر ھەپتىدىن كېيىن ئۆلۈپ كەتتى.

- مەن بۇنى چۈقۈم كۆنۈرۈمەن، - دېدى ئۇ.

ھەرگىز قولۇڭغا كۆنەيمەن. بىر ئامالنى قىلىپ چوقۇم قېچىپ كېتىمەن، دەپ ئۇپىلىدىم ئىچىمەدە، ئانامنىڭ سۆزىنى ئېسىمە تۇتىمای، بۇ كۈنگە قالغىنىدىن تولىمۇ

قاراڭغۇدا نىشاندىن ئادىشىپ قالماسىلىق ئۈچۈن ئارام ئالمىسام بولمايتتى. جەنۇب، شىمال، غەرب تەرەپلەرنى كۆزىتىپ بولدۇم. بۇ يەردە بىز ياشىغۇدەك بىرەر ياخشى ماكان ئۇچرىمىدى. بەلكىم، بەك ئېگىز ئۇچۇۋەتكەن بولسام كېرەك. ئەتە شەرق تەرەپنى ئايلىنىپ پەس ئۇچۇشنى كۆڭلۈمگە پاكتۇم. كېچە يۇلتۇزلىرى ئۇستومدە چاقناب تۇراتتى. مەن مۇشۇنداق گۈزەلىككە تولغان بىر دۇنيادا ئۇنداق قورقۇنج ئىچىدە ياشاشنىڭ تولىمۇ ئەخەمەقلىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. ئاستا ئاستا پەسلەپ بىر دەرەخ ئۇستىگە قوندۇم. ئەتە قانداق مەنزىرە ئىچىدە تۇرىدىغانلىقىم نامەلۇم ئىدى. مەن ھەددىدىن زىيادە ئېھتىياتچانلىق قىلىپ، ئېگىز ئۇچۇۋەتكەچكە كۆڭلۈدىكىدەك بىر ماكان تېخى ئۇچراتمىغاندىم. شۇڭا ئەتە ئۇسۇلۇمنى ئۆزگەرتىپ پەسرەك ئۇچۇشنى ئويلىدىم.

مۇڭلۇق بىر ئاۋاز شېرىن ئۇيقۇمنى بۇرۇۋەتتى. هارغىنلىق ئىچىدە شۇنچە شېرىن ئۇخلاپ كېتىپتىمەن. بىر توپ كەپتەر ئەتراپىمدا ئۇچۇپ بۈرەتتى. ئۇلارنىڭ قانىتىدىن مۇڭلۇق ئاۋاز كېلەتتى. مەن ھەيران قالدىم. ئۇلار بە>ئەينى ماڭا ئوخشاش كەپتەرلەر ئىدى. تۇرۇپ ئۇلار مەن چوشۇمەدە كۆرگەن كەپتەرلەرگىمۇ ئوخشاش قالاتتى. تۇرۇپ ئوخشىمايتتى. تۇنۇڭلۇن بىر كۈن ھېچىنەپ بىمەي ئۇچقاچقا ھازىر قورسىقىم ئېچىپ كەتكەندى. مەم ئۇلاردىن بۇ يەردە بىخەتەرەك بىر ئۇتلايدىغان يەرنىڭ بار يوقۇقىنى سورىماقچى بولدۇم. ئۇلار يۆنلىشنى ئۆزگەرتىپ بىردىنلا مەھەللە سىرتىغا قاراپ ئۇچۇشقا باشلىدى. مەنمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەگەشتىم.

- نەگە بارسىلەر؟ ئارقىدىراق قالغان بىرسىدىن سورىدىم.

- خامانغا.

- ئۇ يەردە نېمە قىلىسىلەر؟

- دان ئىزىدەيمىز.

- دان دېگەن سىلەر يەيدىغان نەرسىمۇ؟ ئۇ ماڭا خۇددى يات بىر مەخلۇققا قارىغاندەك غەللىتە چەكچىيپ قاراپ قويدى:

- سەن ياۋا كەپتەر كەنسەندە؟

- شۇنداق مەن بۆلجۈرگەن سايدىن كەلدىم.

مەن كەپتەرلەرگە ئەگىشىپ خامانغا چوشتۇم. بۇ يەردە ھەققەتەن كۆمۈلۈپ قالغان بوغدايىلار بارىكەن، تەمى شۇنداق تاتلىق ئىدى. بۇ يەر بولىدىكەن، دەپ ئويلىدىم. بۇ جايدا ئادەملەرنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنەيتتى. باشقا كەپتەرلەرنىڭ خاتىرجەم تۇرقيغا قاراپ مەنمۇ خاتىرجەم ھالىدا قورساق توفلاشقا باشلىدىم. سىرتىقى